

İslâm Kişileri Putlaştırmayı Yasak Kılmıştır

Mehmet Şevket Eygi | Milli Gazete

İSLÂM dini şahısların, büyüklerin putlaştırılmasını, mecazî veya gerçek mânâda tanrılaştırılmasını kesinlikle yasak ve haram kılmıştır. Salih, akıllı, dengeli, olgun, bilge bir Müslüman:

- * Hakikî icazetli din âlimlerini (ulemâyı) sever ve onlara saygı gösterir.
- * Hakikî ve icazetli fukahayı da sever sayar.
- * Gerçek velileri sever ve sayar.
- * Gerçek mürşid-i kâmilleri sever ve sayar.
- * İcazetli ve ehliyetli olan gerçek şeyhleri sever ve sayar.
- * Gerçek samimî, ihlâslı mücahidleri sever.
- * Âdil, sâlih, takvalı, ehliyetli Müslüman reisleri sever ve onlara itaat eder.
- * Gerçek Ehl-i Beyti sever ve onlara hürmet eder. (İtikadı bozuk olan, âşikâre fısık ve fücür işleyen, evâmir ve feraiz-i islâmiyeyi yerine getirmeyen, haramları açıkça irtikâb eden ve fâsık-ı mütecâhir ve mütecâsir olanlar Ehl-i Beytten değildir.)

Eygi'den Cemaate Cevap

Yazar Ali Kara

Çarşamba, 21 Nisan 2010 15:09 -

Evet Müslümanlar ulemâya, fukahaya, sülehayâ, evliyaya, rüesa-yı islâmiyeye, Ehl-i Beyt mensuplarına hürmet ederler, onları başlarına tac eylerler ama asla ve asla onları putlaştırmazlar, rab ve ilah haline getirmezler.

Böyle bir şey bir tür şirk olur.

Hristiyanlar Hz.İsa Efendimizi (aleyhisselâm) rab ve ilâh olarak kabul ettikleri için yoldan çıkmışlardır.

İslâm düşmanı dinsiz ve ateistler kendi Sezarlarını putlaştırdıkları, ilahlaştırdıkları için Cehennemliktir.

Peygamber Efendimizi (Salat ve selâm olsun O'na) canımızdan, çoluk çocuğumuzdan, her şeyden çok severiz ama O'nu asla putlaştırmayız.

Geçmişte olduğu gibi zamanımızda da birtakım Müslümanlar mensup oldukları dinî cemaatin reisini aşırı derecede yükseltiyorlar, âdeta ona perestiş ediyorlar. Dikkat etsinler ayakları kayabilir.

Peygambere hakaret edilince ses çıkartmamak, tepki vermemek, cemaat başkanına, Hazret'e, Muhterem'e, Efendi'ye bir fiske vurulunca yeri göğü birbirine katmak büyük bir ölçüsüzlük, dengesizlik, hattâ sapıklıktır.

İslâm büyükleri, İslâm'a ve Ümmet'e hizmet edenler, Ümmet'i irşad edenler, hidayete kılavuzluk edenler elbette bizim velinimetlerimizdir ama onlara olan sevgi ve saygılarımızın bir hududu vardır. Bu hududu âlemlerin Rabbi olan Allah-ü Teâlâ koymuştur. Sınırlarının çiğnenmesinden razı ve hoşnud olmaz.

Bazı militan ve mutaassıp cemaat mensupları başkanlarını çok, aşırı, haddinden fazla övüyor. Halktan islâmî hizmet yapacağız diye topladıkları hayır paralarının ve zekâtların bir kısmını din baronunun şöhreti, riyaseti, dünyevî şan u şerefi uğrunda harcıyor. Bu yaptıkları dine ve şeriata aykırıdır.

Zekât, fiilî ibadetlerin, beş vakit namazdan sonra ikinci en önemlisidir. Zekâtın kimlere verileceği Kur'ân'da sarahaten (çok açık şekilde) bildirilmiştir. Zekât parasıyla cami bile yaptırılmaz. Zekât parasını toplayıp, bunların bir kısmı ile Efendi, Hazret reklâmı ve propagandası yapmak Kur'ân'a, Sünnete, Şeriata, İslâm ahlâkına aykırıdır.

Gerçek İslâm büyükleri, aşırı derece övülmekten hoşlanmazlar.

Gerçek şeyhler ve mürşidler bu konuda müritlerini eğitirler ve kontrol ederler.

Gerçek şeyhler ve mürşidler şahsî reklâmlarının yapılmasına izin vermezler.

İslâm'da, bütün övgüler, hamdler, sena ve sipaslar Allah-ü Teâlâ ve tekaddes hazretlerine mahsustur.

Bir şeyh için "O her şeyi bilir" demek yanlıştır. Böyle bir kemal sıfatı sadece Allah-ü Teâlâ hazretlerine mahsustur. Şeyhlere, velilere, mürşidlere bazı şeyler bildirilir, onların bazı keşif ve kerametleri olur ama bunlar sınırlıdır, asla mutlak değildir. Üzerine basa basa söylüyorum: Müslümanlardan "İslâm'a hizmet edeceğiz" diyerek zekât ve hayır parası toplayıp da bunların bir kısmı ile "Hocalar Hocası veya Efendiler Efendisi yahut Hazretler Hazreti" reklâmı ve propagandası yapmak yanlıştır, haramdır, günahdır. Bediüzzaman Said Nursî hazretlerinin eserlerine bakınız. Şahsına ikinci planda göstermiş, nefsine önem vermemiş; imanî, Kur'ânî, islâmî, ahlâkî hizmetleri ön plana çıkartmıştır.

Nice büyük ulemâ, fukaha, evliya eserlerinde, mektuplarında kendilerini ahkarü'l- 'ibad (kulların en hakiri) unvanıyla tanıtmışlardır. Azamet, gurur, kibriya; din, mâneviyat, ruhaniyat âleminin büyüklerine yakışmaz. Kendini öven veya övdüren büyük değil, küçüktür, yüksek değil alçaktır.

Salih ve kâmil insanlar ölmeden önce ölürler, hiçlik derecesine vasıl olurlar. Ölmeden önce ölen kişi ölümün zahmet ve azabından halâs olur.

Merhum ve mağfur Sultan Abdülhamid-i Sâni hazretleri üç tarikata mensuptu. Büyük şeyhi, Şazeliliğin Darkavî koluna mensup zamanın kutbu Muhammed Zâfir el-Medenî hazretleri idi. Sarayında Rufaî şeyhi Halebli Ebu'l-Hüda es-Sayyadî bulunurdu. Sultan Abdülhamid Hâtemü'l-Hulefa yani iktidar sahibi halifelerin sonuncusu idi. Ondan sonra iktidar Jön Türk ve İttihad ve Terakki süfehasının, Kahtanîlerin, Süfyânîlerin ve Deccalîlerin eline geçmiştir. Sultan Abdülhamid "Sultan (Halife, Emîrül'münîn) yeryüzünde Allah'ın (mânevî) gölgesidir" hadîs-i şerifindeki sırma mazhar olmuştur. Müslümanlar ve ehl-i zimmet onun zamanında emn ü adalet içinde yaşamıştır. O, bu mülkü ve devleti Siyonistlere ve Emperyalistlere karşı korumuştur. Binaenaleyh bu âdil ve sâlih Padişah övgüye layıktır.

Bütün sevgili Müslüman kardeşlerimi haddim olmayarak uyarıyorum. Birtakım din, cemaat, tarikat, hizip, fırka, grup, klik büyükleri ve baronları aşırı şekilde övülmesin, putlaştırılmasın, rablar (erbab) haline getirilmesin. Övgülerde ve sevgilerde ölçü elden kaçırılmasın. Gizli şirkten korkulsun. Zekât paralarının bir kısmı ile baron reklâmı yapılmasın.

Herkese selâm ve hürmetlerimi arz ederim.

*** (İkinci yazı)**

DOKUZ ÇEŞİT MUZIR HAŞARAT

BU memlekette dokuz çeşit belâ zümresi vardır. Sayayım:

1. Militan ve harbî İslâm düşmanları. Bir kimse Müslüman olmayabilir. İslâm'a karşı olabilir. Lakin Müslüman bir memlekette İslâm'ı ve Müslümanları tehdit ve tehlike olarak, iç düşman olarak görmek, onlara savaş ilan etmek densizliğin ta kendisidir. Akıllı, vicdanlı, bilge bir gayr-i müslim bu densizliği yapmaz. Türkiye'de bu tür dinsiz ve densizler millî barışı, toplumsal

uzlaşmayı berhava etmişlerdir. Onların nazarında İslâm ve Müslümanlarla mücadele etmek için her vasıta mübahtır.

2. İki kimlikli, kriptö, taqiyye yapan kişiler ve zümreler. Bunların bir tarafı Müslümandır, öbür tarafı İslâm düşmanıdır. Riyakârdılar, münafıkırlar, makyavelisttirler.

3. Antikültürlü sahte aydınlar, aydın taslakları, aydın karikatürleri. Bunlar ziyalı kişiler değil, karanlık kişilerdir.

4. Yağcılar, yalakalar, dalkavuklar, pohpohçular, kemik yalayıcılar, evet efendimciler. Para ve maddî menfaat karşılığında her alçaklığı yaparlar, zalimleri överler.

5. Münafık İslâmcılar. İhalelere fesat karıştırırlar. Alengirli "İşlerden" yüklü komisyonlar alırlar. Rüşvet alırlar. Kirli ve kara servet sahibi olurlar. Hortumlama yaparlar. Emanetlere hıyanet ederler. Nepotizm yaparlar. Bunların dinleri imanları nefis ve paradır. Bunların İslâm'a, Müslümanlara, Türkiye'ye verdiği zararı azılı kâfirler veremez. Kaleyi içinden yıkarlar.

6. Dıştan Müslüman görenen, asıl kimlikleri ise Yahudiliğin bir tarikatı olan taifenin militanları, şuuruları. (Tek kimlikli Musevî vatandaşlarımızı kasd etmiyorum, onlar müsterih olsun). Yakın tarihimizde bu iki kimlikli taifenin azıllarının verdiği zararı, yaptığı tahribatı dış düşmanlar bile yapamamıştır.

7. Sözde dindar Müslüman geçinen cahil, ahmak ve geri zekâlı birtakım yüzeysel dindarlar. Bunlar dinî hizmetleri mıncıklar, Ümmeti param parça eder, üç şerefeli uzun minareye on beş hoparlör koymayı islâmî hizmet sanır, Müslümanlardan topladıkları hizmet paralarını çar çur eder.

8. Sapık ideolojilerin militan ve agresif meftunları, bağımlıları ve kurbanları. Bunlar ideolojilerini halka zorla kabul ettirmeye çalışır, yasaklar koyar, tabular icat eder, birtakım şahısları putlaştırır. Putlarına tapmayanların bazısını zindana attırır, bin çeşit baskı ve zulüm icra eder.

Eygi'den Cemaate Cevap

Yazar Ali Kara

Çarşamba, 21 Nisan 2010 15:09 -

9. Arivistler. Bunlar ehil ve layık olmadıkları makamlara, mevkilere, başkanlıklara talip olur, bin türlü hile ve askıntılık yapar ve meramlarına erince de bir sürü uygunsuz dolap çevirir, kirli servet olur, yakınlarını ihya, memleketi berbat eder.

Bu saydığım haşaratı etkisiz hale getirmedikçe bu memleket, bu halk, bu devlet iflâh olmaz. Bunlarla birlikte felâh, necat, selâmet olacağını iddia edenlerin aklına şaşılır.

Yeni anayasa yapılıncaya her şey düzelecek. Ya öyle mi?